

XVI. ΧΑΡΙΤΕΣ Η ΙΕΡΩΝ

τίς τῶν νῦν τοιόσδε; τίς εὖ εἰπόντα φιλήσει;
 οὐκ οἶδ'· οὐ γὰρ ἔτ' ἄνδρες ἐπ' ἔργμασιν ὡς πάρος ἐσθλοῖς
 15 αἰνεῖσθαι σπεύδοντι, νενίκηνται δ' ὑπὸ κερδέων.
 πᾶς δ' ὑπὸ κόλπου χεῖρας ἔχων πόθεν οἴσεται ἀθρεῖ
 ἄργυρον, οὐδέ κεν ἰὸν ἀποτρίψας τινὶ δοίῃ,
 ἀλλ' εὐθύς μυθεῖται· 'ἀπωτέρω ἢ γόνυ κνάμα·
 αὐτῶ μοί τι γένοιτο.' 'θεοὶ τιμῶσιν ἀοιδούς.'
 20 'τίς δέ κεν ἄλλου ἀκούσαι; ἄλις πάντεσσιν Ὀμηρος.'
 'οὗτος ἀοιδῶν λῶστος ὃς ἐξ ἐμεῦ οἴσεται οὐδέν.'
 Δαιμόνιοι, τί δὲ κέρδος ὁ μυρῖος ἔνδοθι χρυσός
 κείμενος; οὐχ ἄδε πλούτου φρονέουσιν ὄνασις,
 ἀλλὰ τὸ μὲν ψυχᾶ, τὸ δὲ πού τινι δοῦναι ἀοιδῶν·
 25 πολλοὺς εὖ ἔρξαι παῶν, πολλοὺς δὲ καὶ ἄλλων
 ἀνθρώπων, αἰεὶ δὲ θεοῖς ἐπιβώμια ῥέζειν,
 μηδὲ ξεινοδόκον κακὸν ἔμμεναι ἀλλὰ τραπέζῃ
 μειλίξαντ' ἀποπέμψαι ἐπὴν ἐθέλωντι νέεσθαι,
 Μοισάων δὲ μάλιστα τίειν ἱεροὺς ὑποφήτας,
 30 ὄφρα καὶ εἰν Ἄϊδαο κεκρυμμένος ἐσθλὸς ἀκούσης,
 μηδ' ἀκλεῆς μύρηαι ἐπὶ ψυχροῦ Ἀχέροντος
 ὡσεὶ τις μακέλα τετυλωμένος ἔνδοθι χεῖρας
 ἀχὴν ἐκ πατέρων πενίην ἀκτήμονα κλαίων.
 πολλοὶ ἐν Ἀντιόχοιο δόμοις καὶ ἀνακτος Ἀλεύα
 35 ἄρμαλιὴν ἔμμηνον ἐμετρήσαντο πενέσται·
 πολλοὶ δὲ Σκοπάδαισιν ἐλαυνόμενοι ποτὶ σακοῦς
 μόσχοι σὺν κεραῆσιν ἐμυκῆσαντο βόεσσι·
 μυρία δ' ἄμ πεδίον Κραννώνιον ἐνδιάασκον